

Sygn. akt I CSK 811/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa R. M.

przeciwko "B." Sp. z o.o.

w P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 września 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 2 lipca 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2700 zł
(dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 lipca 2015 r. Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację pozwanej Spółki z.o.o. od wyroku Sądu pierwszej instancji zasądającego od strony pozwanej na rzecz R. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod wskazaną w wyroku firmą kwotę 140 250 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

Sąd drugiej instancji nie podzielił zarzutów pozwanej braku legitymacji czynnej powoda i braku legitymacji biernej pozwanej, uznał, że roszczenie wynika z nienależnego świadczenia z umowy zawartej na rzecz pozwanej jako osoby trzeciej. Nie podzielił także zarzutu przedawnienia roszczenia.

W skardze kasacyjnej pozwana jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała przesłanki przedsądu przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 3 i 4 k.p.c. stwierdzając, że zachodzi nieważność postępowania i skarga jest oczywiście uzasadniona, gdyż orzeczenie w sposób oczywisty narusza przepisy postępowania tj. art. 379 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 386 § 2-3 k.p.c. jak również przepisy prawa materialnego, tj. art. 393 § 1 k.c., art. 118 k.c. oraz art. 410 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżąca w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wskazała, dlaczego uważa, że doszło do nieważności postępowania z przyczyn określonych w art. 379 pkt 2 k.p.c. Z uzasadnienia podstaw kasacyjnych wynika, że upatruje ona nieważności postępowania na podstawie art. 379 pkt 2 k.p.c. w przyjęciu przez Sądy obu instancji legitymacji biernej strony pozwanej. Prowadzi to do wniosku, że pozwana nie odróżnia instytucji legitymacji procesowej (czynnej i biernej), a więc wynikającej z przepisów prawa materialnego kwalifikacji danego podmiotu do występowania w konkretnym procesie w charakterze strony, której brak prowadzi do merytorycznego rozstrzygnięcia w postaci oddalenia powództwa, od przewidzianej w art. 379 pkt 2 k.p.c. instytucji procesowej braku zdolności sądowej lub procesowej, skutkującego nieważnością postępowania i koniecznością odrzucenia pozwu w razie nie usunięcia tego braku. W rozpoznawanej sprawie niewątpliwie nie

zachodzi brak zdolności sądowej ani procesowej żadnej ze stron, a postawiony przez pozwaną zarzut braku jej legitymacji biernej nie ma żadnego związku z art. 379 pkt 2 k.p.c., wskazanym przez skarżącą jako podstawa tego zarzutu.

Pozwana nie wykazała także, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., gdyż w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania również nie przedstawiła żadnych argumentów w tym przedmiocie. Istnienie tej przesłanki przedsądu powinno być wykazane w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie jest wystarczające uzasadnienie podstaw kasacyjnych, nawet jeżeli użyta argumentacja mogłaby być zbliżona. Nie można bowiem utożsamiać dwóch różnych wymagań konstrukcyjnych skargi kasacyjnej przewidzianych w art. 398⁴ § 1 pkt 2 oraz § 2 k.p.c., a Sąd Najwyższy nie ma obowiązku zastępowania skarżącego i poszukiwania w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych argumentów przemawiających za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Biorąc wszystko to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.